

REGÉLO.

Pesten csötörtökön marczius 11^{kén} 1836.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Kriváni ut. (*Folyt.*)

Lovainknak nem kis megerőtetése nélkül — mert most kellett legnagyobb hegynek szekerezni — végre egy kies térre 's egyszersmind azon helyre jutottunk, hol szekerünk maradandó volt, nekünk pedig a' gyaloglás szüksége állott-be. Még csak most valánk a' Kriván alatt; de azt — mert lábát sűrű fenyőszálak fedik — nem láthatuk. Vezetőnk, kit holmi alamizsnával megterhelénk, csak hamar rá talált a' jó utra; mi fáradságelleni szert, foghagymát, rágva lassan csoszogtunk utána könnyű bocskorainkban, és miután hegynek fel a' tekervényes uton félóránál tovább haladtunk volna, kiértünk az erdőből, 's most tünt szemünkbe csak azon iszonyú hegytest, mellynek kopár hátán a' csupra feljuthatás végett gyalogulandók valánk. Zázrivit mind inkább megkedveltük; mert ő, ki kevéssel az előtt még tulajdon vezetéknevét is csak a' bíró fijának köszönheté, most több jeleit adá eszének, jártosságának; jelesen az erdő szélén minket egy hajdani aranybánya romjaira figyeltetett. A' bánya nyílását az idő viharjai annyira behorpaszták, hogy további vizsgálat végett belé ereszkedni lehetetlen volt. Kétség kívül — mondánk — egyike ez azon bányáknak, mellyeket Miksa király a' Krivánon kezdett, de céljait sikerülni nem látván, veszendőben hagyott. Majd végig néztük az előttünk tekervényesen felnyuló utat, mellynek fejérsége imitt amott annyival inkább kitünt, mivel a' hegyhát némelly részét sűrűbben fedő moha 's apró henyefenyők zöld szint játszottak; 's mig N. ur — mert lába fájt — a' „lassan járj, tovább érsz“ közmondást szüntelen magyarázgatá, felértünk az első hegy-nyereg-re — (tótul: priehiba). Itt borzadánk csak előszer vissza azon hosszan elnyuló mély völgytől, mellynek csendét csak a' Béla patak csörgése nesziti; itt tünt szemünkbe azon éjszaki hegysor, melly részint Gallicziába csap-be, részint pedig a' Kriváncsup felé —

ettől az említett völgy által elkülönítetvén — mindig magasabbra tornyosodik, míg végre Szepes vármegyében a' lonniczi csupnál mintegy emelkedésében megerősíti magát, 's ismét alább és alább száll.

Azon vándorként, ki már a' széphen részesült, de a' felségest szívében még nem hordozta, lelkesülten hagytuk-el ezen helyet, 's alig ballagánk a' jó uton kedves enyelgések között egy óráig, elérénk a' hegygömbölyegre (kopa), mely a' közép tenger felett 5316 lábnyira fekszik. Itt néhány évvel ez előtt több kunyhó vala építve; de pusztulás martalékjai lettek egész egyig, mely azokért látszik még most is épen állani, kiknek vagy a' villámok és eső zápora, vagy pedig a' setét éj búsan beköszönt. Alattunk hosszan nyult-el a' várseczi völgy; fölöttünk keletre sziklaorom, éjszakra a' Kriváncsup büszkélkedett; Liptón már végig láhattunk. A' kunyhó állásától éjszakra kanyarult utunk; mi, kevés pihenés után új erőt nyerénk a' menésre, 's már a' második hegynyeregnek tartottunk, midőn B. ur „nézzék — ngymond — az urak, amott birkák legelnek“! — „Ugyan mit gondol az ur — viszonzá P. barátom — ki hajtana ezen puszta sziklafalakhoz birkákat?“ — Mindnyájan figyelmesek levénk a' mozgó állatokra. „Nohát — folytatá B. ur — azok bizonyosan medvék lesznek“! — Ez volt ám még a' bak! kövétebb azon baknál, mely a' látott négy vadkecske között kétségkívül legelt. A' félénkek azonban sejtve minket, nagy ugrásokban lelövődtek a' közeli mélységbe, 's néma sziklák között csak a' kövecskék pattogását hagyák nyomaik után.

Mi előtt a' második hegynyereg élére — mely után már nyomban a' Kriváncsup következik — jutottunk volna, várva várt kipihe-nés végett egy az ut mellett szivárgó forrásnál kelle keresnünk enyhet. Ki valaha fáradság és szomjúság vegyes kinjaival küzdött, hinni fogja, hogy sem szerelmes, ki kedvese csókközönében fürösztí ajkait, sem madár, mely sanyarú fogságból kiszabadul, nem érzik mélyebben boldogságukat, mint mi a' kinyugvás és szomjúságunk oltása édenét a' hűsítő forrás tövében érezni szerencsésítettünk. — Bágyadságunk csak hamar ifjúi tüzzé vált, 's hosszabb pihenés után az említett második hegynyeret, mely a' k. t. felett 6023 lábnyira emelkedik, azon eltökélettel léptük-meg, hogy onnét minden további késés nélkül a' Kriváncsupra leszünk felmászandók. De van-e szív, melyet a' hegynyereg élénél borzasztón lenyuló völgy, az úgy nevezett „utálatos csatorna v. vágás (škaredi žleb) le ne tartoztatna? — Van-e érzés, mely szokatlanra ne változnék azon irtóztató kopár sziklák látására, melyek a' Kriváncsup nyugoti

oldalát képezve majd menetelesen majd meredt kőfalként sok száz lányai hosszan nyulnak-le a völgy fenekére, és az alanti zöldpázsitokat szünteleni lerohanással 's örök sirral fenyegetik? — Az utálatos csatorna éjszaki részét a' már feljebb érintett hegysor határozza, de a' melly itt már magosabb tornyosodásban mutatkozik. A' mindenható természet annak alját veres fenyő szálakkal ékesíté-fel, mellyeket mesterségesen — szántóföldjeinként — mintegy holdszámra darabolt.

Ezen borzasztó szépségeken egy kis ideig mulatozván, jó utunkról — mellyen egész eddig lovagolni is biztosan lehet — leléptünk, 's már most egymásra halmozott töretlen nagy kövek állottak előttünk. — P. barátom végig nézi a' Kriváncsup déli oldalát, mellyen mászandók valánk; visszaborzad az életet veszélyesíthető akadályoktól; hiszi, hogy egy vadkecske, melly a' sziklák közt éppen akkor pattogott-el, magával hordozza 's maga után hagyja a' halált! 's nehezet sohajtvá — „Isten veletek“! ugymond — én tovább nem fogok menni. — Hijába minden lelkesítés; R. ur a' puha mohára heveredik 's pipára gyujt. — A' hegy-élhez — mellyet komorképű mélység követ — mindig közel, 's minél feljebb annál némábban lépegeténk, tréfás beszéd helyett kiki tulajdon bátorságáról 's arról gondoskodván inkább, hogy bal csuszamlás eltávoztatása végett mellyik kőre tehesse-le biztosan lábát? — Fél óra alig mult, 's alig kezdünk újra izzadni, midőn J. és N. uti társaink is — hihető, a' csuplábnál kényére dohányzó P.-nek uri sorsát megirigyelve, vagy inkább lábaikban nem igen bizva — nekünk a' további mászásra jó szerencsét kívánának, 's visszamaradtak.

Már moszt társaságunk két részre olvadt; mi — vezetőnkkel együtt hatan — rendületlenül hordoztuk keblünkben régi eltökélésünk létesítését. Nehéz volna itélni: mellyik rész gondolá most magát szerencsésbnek? — mi-e, kik alig pihegénk a' sziklaormok élein, 's a' fáradtság kinjait minden csontjainkban érezők, de ellenben azon édes reménytől lelkesítették, hogy a' Kriváncsuppal megvívás sokszorozva fogja izzadságinkat megjutalmazni? — azok-e, kik most bátorságosítva minden halálos megcsuszamástól, a' puha mohán heverésztek, de reményök csillagát a' csupra jutás végett búsan elenyészni látták? — Egyenes testállással menésünk nem soká tartott; a' hegy meredtebbre emelkedett, 's kénytelenek valánk kézzel lábbal egyformán dolgozni. Egy szikladarabról a' másakra kellett lépni, 's a' szemmel előre kimérni, mellyik kőben kapaszkodhassunk-meg; hova tehesük-le lábainkat legbiztosabban? A' mászás terhe leginkább ért engem, mert vállamon egy súlyos puská is csüggött.

Zázrivi azonban, mint vezér, többszer kivezet minket a' hegy-szélre; mert — ugymond — „itt uraim! az ut, csak erre tessék jönni.“ — Sarkunk alatt több száz lábnyi mélység tálogatta száját; a' legszemesb vigyázás ült volt minden képen; én csak arra kértem társaimat, hogy az irtóztató mélységbe le ne tekintsenek; egy kis főszedülés, egy kis megcsuszamlás szörnyű halált hozott volna. A' mennyet erősebben nem lehetne kéz közt tartani, mint mi a' pokol-mélységre hajló sziklákat megragadtuk; markaink a' megerőtétéstől kezdének sajogni, sőt az éles kövek karczolásai vért is eresztettek rajtuk. — De a' legveszélyesebb hely most következett. Szinte a' tágos üreg mellett egy hosszában elnyúló laposkőre jutottunk; ismét sarkunk alatt balról a' setétképű mélység, jobbról mintegy másfél ölnyi magos szikladarabok, mellyeken tartózkodánk, 's előttünk egymásra halmozott nagy kövek, mellyekre mászandók valánk, állottak. Zázrivi, ki vakmerő 's ügyes hegymászásáért a' jeges tenger havasainak lakosai közt is elcsuszni, megragad egy követ, lábát szírtnek szögezi, 's testét szerencsésen veti-fel a' már bátorságos helyre. — „Ne féljenek — ugymond — az urak! csak kövessék példámat.“

Ó de egek! mi történt? — B. ur sehol sincs! — az a' B. ur, ki nem sokkal az előtt — mivel a' vadkecskéket birkáknak és medvéknek ismerte-el — minket jó ízű kaczagásra hevített, most sehol sem levén látható, komoly aggodást vont képeinkre; 's a' mi több, köztünk nem létét csak akkor vettük észre, midőn magunk is a' legveszélyesebb szorulaton állottunk, hol — mivel az említett szikladarabok megragadásában ugy is félreszketve keresénk bátorságot — nevét sem volt tanácsos kiáltozni, nehogy a' hang által magunkon erőszakot tegyünk; tulajdon életünk most látszott legdrágábbnak lenni! — „Talán — ugymond egyik barátom — szegény B. ur a' nélkül, hogy szólt volna, halálába bukkott!“ — Most mély csend következik, de egygyé olvadt képvonásainkból a' leggyengébb ember- 's lélek-ismerő is leolvashatta volna gondolatinkat, érzelmeinket. — Zázrivi azonban, ki már bátorságban volt, hasára fekszik, kézen fogja F-et 's egy mogorva rántással felsegíti a' kőhalomra. Így szabadít-meg minket egyenként azon rettenetes helytől, mellyre hideg borzadás nélkül visszaemlékezni sem lehet.

Ha viruló életünk sajkáját veszély árjai csapkodták, 's ismét lecsendesült a' folyam dühe: első perczei jóllétünknek annyira elfogják valónkat, hogy kiállott vizsályunkra gondolni sem hajlunk azonnal. Valósult ez mirajtunk most annyival is inkább, mivel B.-nek holléte legméltóbb gondunkká vált. 'S ki ne hinné örömet? — ő, kiben már reményink tántorgának, távol tőlünk, közel a' csuphoz,

hosszan elterülve nyugodott egy kőhalom árnyában. Mi hozzá siettünk. „Én — ugymond ő — előre láttam a' veszélyes ösvényt, 's a' nélkül, hogy szóltam volna, visszavonva magamat, jobb utat *) kerestem 's találtam. Zázrivinek most erősen meghagytuk, hogy többé éltünket ne kockáztassa; ő csak mosolyogta aggodásinkat, 's ismét csak lelkesítő „ne féljenek“-jét számlálgatá. Végre illy sok viszályok és szakadatlan verejtékezés után azon helytől kezdve, hol három utitársink visszamaradtak, két óra alatt csakugyan felértünk a' Krivácsupra.

Ha az embernek egyszerre áll-be két egyforma köteleztetése, szüksége vagy akarátja: rendszerint nehezen határozhatja-el, melyiknek tegyen legelőször eleget. Mi is alig tudtuk, valljon fáradtságunkat heverjük-e előbb ki, vagy azonnal csak a' körvidék bámulásába bocsátkozzunk. F. ur ugyan — ki legénységből a' csupra jutásban mindünket megelőzött — nem akarva is tüstént eldült, mint néha lisztes zsák, 's halavány képpel fizette legénysége megerőtetését. Reánk minden oldalról érdekes tárgyak néztek, 's egyszerre varázserővel köték-le figyelmünket; még Zázrivi sem lépett nyugalomra! 's mit alig hittünk volna — megbájtatásunkon melegen látszott részt venni. — F. ur pedig felidült.

Lehetetlen festenem azon szokatlan de édes érzést, melly, alig hogy átnéztük a' körvidéket, villámként szállta-meg belsőnket. A' sziv most majd képtelen volt felfogni a' felséges behatást; most mélyen érzők, hogy az ember akkor legboldogabb, ha vágyait, törekedéseit létesülve látja; mind az, miről álmodozásinkat, képzeletünket eddig sűrű homály fedte, most nyílt képpel 's a' legfényesebb alakban mutatkozott; távol a' rabjáromtól, melly alatt ezer halandó nyög, most bátrabban lélekezünk, mint az alauti téren lélekezni szabad lehet. De miért bátrabban? — A' természet szent templomában valánk; ennek néma csendén, ennek báján — a' természet ura, egy főbb lény, lengett, melly titkos munkálkodásait tán most érezteté leg hathatósbban velünk. Csak a' természet szavának köszöntük bátrabb és szabadabb dobogását keblünknek!

(Végz. következik.)

P E S T I V I Z S G Á L Ó.

Hajóhidunk számtalan népség jelenlétében febr. 5-kén este 6 órakor nyitattott-meg.

*) Későn tudtuk-meg, hogy, a' Krivácsupra sokkal jobb úton is mehettünk volna.

K Ü L Ö N F É L E.

Jutalmazott ravaszság példája az ős korból.

Nemphis, másként Rhamsinít is, Proteus egyiptus király fia, tetemesen gazdag, de mellette oly annyira zsugori fejedelem volt, hogy az isteneknek sem akara áldozni. Kincseinek védelmére 's biztosítására az udvari építő mester által egy mindenholnan erősen elzárt kincstárt építtete. De az építő mester, a' gazok nemtelen ivadékaiból lévén, mint sok más udvari, a' vastag falakba oly mesterségesen helyezte egy követ, melyet mindenki a' titokba beavatott kénye szerint fáradság nélkül elmozdíthata, és e' nyílás által azonnal a' kincsek sokasága között állta. A' gaz építő mester, mielőtt cselének hasznát vehetné, meghalt; de halála előtt fíjainak felfedezé titkát, 's bizonyos örökségül hagyá azt nekik; kik is oly erőszakosan törének a' fejedelem kincseire, hogy csak hamar észre veheté az udvar a' hiányt. De miként juthatának az elveszett drágaságok idegen kezekbe, rejtvény marada a' legkedvenczebb udvariak előtt is; mert a' záruk, lakatok, 's reteszek a' tizenkét ajtón mindenkor sértetlen találhatának. Végre az udvar böles határozata az lön, hogy mindenfelé kelepczék 's török alkalmaztatnának; és a' csel sikerüle. Nem sokára a' nemtelen testvérek egyike, éjjel sűrű ködnél fogyasztandó a' kincseket, fogva vala; ki mindazáltal társát azonnal inté, hogy belebb ereszkedni ne bátorzkodnék, máskép kelepczébe jutand, hanem inkább, hogy a' titok el ne árulatsék, venné gyorsan fejét, 's illanna tovább. Ez megtörtént, és az élő a' holtnak fejével eltávozik. Másnap a' fejedelem az egész udvar kíséretében megvizsgálá a' kincstárt: de miként állta-meg mindnyájoknak eszük, midőn a' fejetlen gazt megtekinték? Sok ide 's tovai tünődés után elhatározták, hogy a' fejetlen tolvaj a' fő ut melletti falra akasztassék, melléje pedig őr álltassék, ki szoros parancsolatot vön, minden járó kelőt az akasztott körül szemes vizsgálat alá venni, 's azonnal fogságba vetni, mihelyt szomorú képet mutatna.

De a' megöletettnek anyja vigasztalhatlan vala, 's erős esküt tön a' titkot, sőt az egész történetet feladni, ha az élő testvér a' holtnak testét illően el nem takarítandja. Az engedelmes fiú a' titok elárultatását gátlandó azt is eszközle; t. i. néhány terhhordásra alkalmas szamarat szerze, és ezeket megraká szeszes borral megtöltött bortömlőkkel, 's így indula utnak a' fal felé, melyet fejetlen testvére ékesített. Közel az őrhez gyorsan nyílást ejte a' bortömlőn, 's midőn folya a' bor, erősen kiálta: ó Isis és Osiris! a' borom a' borom! Az őr oda futamodék, és mit edényeiben felfoghata, hangoz kortyokkal nyeldele. A' gaz erre haragosnak színlé magát, 's rútul káromkodék kárán, minthogy szegény borkereskedőnek vallá magát. Az őrök igyekeztek őt engesztelni, 's gyors segítségöket ajánlák a' tömlők áttételében, melyért háladatos akarván lenni a' gaz, egymás után két tömlőt a' legjobb borral megtöltöttet ada nekik, melyeket serényen ki is ürítének egészségeért, reá pedig elnyomva mély álmotól elnyugvának. Ekkor a' lator az őr bajúszát jobb feléről leborotválá, azután holt testvérét a' falról levevé, szamarára helyezé, 's kényelmesen haza ballaga.

Mihelyt bejelenteték a' fejedelemnek e' különös eset, boszújában majd magán kívül ragadtaték, 's habár miben kerülne is, tudni ohajtá, ki merészli az ily cseleket mivelní: nem találta pedig alkalmasb eszközt, mint fejedelni leá-

nyának megparancsolni erősen, hogy mindenkit kegyével ajándékozzon-meg, ki életének legmerészebb 's ravaszabb tettét neki elbeszéli.

A' fejedelmi kisasszony mint engedelmes leánya legkegyeseb atyjának teljesíté akarátját. De a' gaz feltévé magában, hogy ismét reá szedendi az udvart; ez okért ellátá magát egy imént megholtnak elvágott kezével, 's kétes világosságban megjelent a' fejedelem leányánál e' szókkal: Nyájas fejedelmi kisasszony! a' legundokabb tett, mellyet végbe viték, az, hogy testvéremnek fejét vettem; a' legcseleesebb pedig az, hogy fenséges atyád őrjét megborotváltam. — „Meg vagy tehát“ kiálta a' fejedelmi kisasszony. — „Csak tarts erősen“ felele a' tolvaj, ki mindazáltal már ajtón, sőt a' palotán túl vala, midőn a' megrémült h. kisasszony észbe vévé, hogy egy holt kezét tart kecses kezecskéiben.

Ez eset ismét megzavará az udvariak esztét, és mindenki gyanítá, hogy felfognak hagyni a' tolvaj kutatásával. Azonban a' fejedelem fenséges szava mellett az egész világgal tudatá, hogy e' fő csempes nem csak minden büntetéstől mentt leend, ha magát nála bejelentendi, hanem királyi jutalmat is veend. Ez sikerüle: mert csak hamar előállá a' tolvajok 's cselesek e' fő mestere — 's ki hinné — a' fenséges királynak vejévé lön. —

Közli B. F — 1.

Németországi könyvnyomtatás. Az augspurgi postauság megjegyzi, hogy mérsékes felszámolás után német országban évenként 10.000.000, mond tiz millio kötet nyomatik ujan; 's mivel minden félévi vásári könyv-lajstrom 1.000 német írónál többet nevez-meg, fel lehet venni, hogy e' pillanatban 50.000 ember él német országban, ki legalább egy könyvet írt.

Furcsa kocsi. Brüsszelben mult napokban a' boulevardokon valamelly igen furcsa 's eredeti equipage vonta magára a' lakosok figyelmét. Ez bizonyos igen finom 's könnyű készületű kabriolet vala, két dán ebtől vonatva, melyeket a' kocsi tulajdonosa mint lovakat kantárszárral kormányzott. A' kutyák mint legkitanultabb lovak engedelmeskedtek igazgatójoknak.

A' grenoble-i bolond. Grenoble utszájain a' minap egy őrültet fogtak-be, ki minden mellette elmenőnek minden ezermonia nélkül arczára köpött. Az őrült köpdözéseinek azt adá okául, hogy az ő nyála mindenféle nyaválát meggyógyít.

Tolvaj-elmésség. Minap Parisban 7 és 8 óra között estve, Lorgayeron nevű divatárusénak boltja feletti czimerét ellopták. A' tolvajok devaj ficzkók valának, 's következő írást akasztottak a' divatárusné boltja fölé: „Jó bornak nem kell czéger ajánlatul.“ — Lorgayeron asszonyság alkalmasint mindenek között legkevesebbet nevetett ezen elmésségen.

Szerencsétlen korcsolyázás. Folyó évi december 25-kén Londonban a' Hyde-Parki Serpentin vize igen gyönyörűen és keményen levén befagyva számos ember csúdlút össze az említett vizen korcsolyázandó. Már több ezren gyűltek egybe, midőn délutáni egy órakor valamelly fülhasító kiabálást leheté hallani, melly a' királyi ugy nevezett „emberiségi egyesület“ által a' folyó éjszaki partjára épített mentőházból jött. Sok száz ember sieté oda, 's látták, hogy valamelly nagy jégtábla beszakadt, számos korcsolyázót magával eltemetendő. Az egyesület elnöke beszélőcső által összerivalá embereit, kik csú-

nakaik, csáklýáik és köteleik segedelmével 20 percznél kevesebb idő alatt 15 személyt fogtak-ki, 's a' mentőházba vittek, hol már több orvos és sebész készen állott segítséget osztandó. Minden lehető mód elkövetteték; de fájdalom! hozzá kell függesztenünk, hogy minden fáradozás, őket életbe visszahívni. hasztalan volt. — A' st. jamesi csatornán is több illyféle szerencsétlenség történt. Két személy vízbe fult, 's 18-an mások veszedelmes sérülést kaptak.

EM L É K M O N D Á S.

Éltünk tavasza.

Szerelemé életünknek	Élj tehát a' szerellemnek
Leggyönyörűbb szakasza,	E' fölséges érzelemnek;
'S a' szerelem életünknek	Mig bájaidd élheted,
Bájrózsó tavasza;	Tavasza addig életed.

E C S A M Á L I A .

Czélirányos eszköz. A' ki hódítani, fogni, rabbá tenni akar, inkább 's biztosabban jut czélhoz, ha tönjéne, mézet nyújt, 's virágokkal fűzi békóit körül, mint ha a' mindig annyira ijesztő, ihalóval akarná a' szíveket megnyerni.

G R . S Z É C H E N Y I I S T V Á N után S. Karolina.

Aphorisma Erdélyből. Bár milly ifjú legyen az ember, hamar elér a' vénség kunyhójához, ha a' gyönyörök után vándorol. — Számosak a' serdületlen öregek. — Ki az ifjúságot megtekinti, bámulás lepi-el, hogy érhet akkora vénséget. De minő vénséget?! — Repedezett hajóval, rothadt kötelekkel, 's töredezett vitorlával sietnek sokan a' kikötő helyre; a' kormányos, a' lélek, elalélttan és betegen ülven a' szinte töredezett kormányon.

ifj. T H O R O C Z K A Y L Á S Z L Ó .

Hasonszórejtvény.

- 1) Nem retteg harczban hő vérét ontva honáért.
Érsek, 's egy költőnk éppen imigy hivatott.
- 2) Érezi öszvér, ló, és szarvas marha valóját.
Írónk volt; 's Magyarok tetteit egybe szedé.

V Ö R Ö S P. V á c z r ó l .

Előbbi rejtvény: 1) Az állkapczát. — 2) A' pártá terhetől. — 3) A' szárcsa-vérűnek. — 4) A' képre festett.

Figyelmeztetés. E' folyóirathól még csak egy két teljes számú példány megszerezhető ezen esztendői folyamatból elejétől kezdve. Kik megszerezni ohajtják, ne terheltessenek mennél előbb rendelést tenni irántok. — Fertály evi megrendelés is elfogadtatik.

Szerkezi R ó t h k r e p f G á b o r , halpiacz 86. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.